

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 176. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167181157456/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

og aiting blev saa sort igjen
som slakte Brand.

Dog dette er ikke det Iyffeligste i Originalen. Men nu vil jeg vælge igjen.

Solen ej saa skjøn fremiler,
som vor skjønne Rezia.
Du, som blid om Tronen smiler,
slidig ile du hertra!
Straal os længe Lys og Varme
saa i din Brudgoms Arme
vollystmilde Rezia!

Læs nu en Gang det tytte, og sig os saa, om det kunde behandle værre?

Ja pø (læser).

Rezia, nicht Morgensonne,
Mondglanz nicht, erquickt, wie du!
Wo du wandelst, grünt die Wiese,
blüht der Pommeranzenwald!
Strahl noch lang' uns Licht und Wärme,
durch den Gatten selber selig,
wollustmilde Rezia!

Jeg raafaar endaa, at dette klinger smukkere end Originalen.

Studenten. Kan gjætte være. Det kommer, fordi De har hverken tytt eller dauff Dre, thi i begge Tilfælde vilde De finde Oberfattellen offhyelig. Det klinger vel ogsaa nydeligt, naar Professor Gramers Oberfattelle siger:

Wir kneien hin auf Lilien
in deiner Spar, o Rezia!
Ein Gulden
Entapriesset unter deinem Tritt.

Der saa man talde Besjtemaden. Døe Baggesen hedder det ganske simpelt og smukt:

Vi styrte ned
paa Lilier i dine Fjed,
o Rezia! hvor du fremgaar,
ruudt om et Paradis opstaaar.

Læs endaa videre alle Dronning Amanjavis Arier i den tredje Akt, og sig mig siden, om det er muligt at tro, at denne Oberfattelle er blevet til for at vise Lysterne, at den danske Baggesen er et Geni? Og hvad mener De, at Wieland vil tænke om vores danske Literatur, naar man byder ham siige Prover derpaa? Og hvad vil han tænke om Oberfatterens Fortæle? Dog — han vil tænke det samme, som jeg tænker, at den er ironisk hel igjennem. Ingen Mand, som var Baggesens Ven, kunde falde paa at lætte ham endnu ved Siden af en Wieland. Ingen af hans Venner kunde, uden at fornærme ham, som en Mand, der foragter ufortjent Ros, siige paa en storre Mand's Beføjning, siige: doch er für seine komische Erzählungen ein Beifall send, wie Sie (Wieland) kaum für den Agathon im werten Deutschland. Dette kan nemlig være andet end Ironi, naar de det kommer fra en Mand, som man desuden af Besjden med Professor Swiid erfarede, ikke at være de Danske iunderlig gunstig. Ingen tør vel endnu vove at siige, at Baggesen i sine komiske Fortællinger har naaet, end siige overgaaet, vores afdøde Besjel; han kommer ham overmaade nær, det vil man ikke kunne nægte: og ingen uden Professor Gramer tør vel endnu foretrække ham for en Uvald i den alvorlige Poesi, uagtet hans Emma og flere nydelige Stykker vidner om, at han allerede er storre, end han selv tør vove at formode*).

* I siige kan lidet, som Danmark har glemt, at det iblandt de nu levende Poeter taler en Frimann og en Storm, siige saa lidet vil en Baggesen finde sig fornærmet ved den Rangforordning, der anfører ham sin Blods næst efter disse to Mand

Wieland, den lærte som Humorsit naanfandige tytte Digter (1733—1813). Hans sidt senere uopante Værk „Agathon“ er en satyriske Roman med Bema fra Gæstlands Oldtid. „Derom“, en her tytt Digting, hans Doudværd. — Naar er ider siige komiske Erzählungen o i o At han vandt næsten endnu mere Bids ved sine komiske Fortællinger, end De (Wieland) ved Deros Agathon i det store Tyskland — Herjden med Professor (Andr The) Swiid, i Anledning af dennes 1787 udgivne „Udtag af en Dagbog